

bioland

ПОШУК ІНДИКІВ ДЛЯ ОРГАНІЧНИХ ФЕРМ

—> Годувальниці розвантажують фермера при розведенні

Гібриди індиків погано адаптуються до вільного виходу

FOTOS: ULRIK HOFFMEISTER

Авторка:

Ульріке Хоффмайстер, журналістка

ПРО ЩО ЙДЕТЬСЯ:

Звичайна генетика індиків не підходить для екстенсивного виходу. Органічні ферми почали розводити міцну індичку.

Це продовжуватиметься і після трирічного EIP-проєкту

Утримання індиків в екологічних умовах вважається складним. Тому індики стали великою рідкістю на фермах. «Вони майже повністю зникли з дрібних фермерських господарств», — каже Крістіне Бремер, фермер органічного господарства із Вендланда. Спільно із Центром компетенції з органічного землеробства Нижньої Саксонії «KÖN» вона ініціювала EIP-проєкт «Міцна індичка». Його метою було шляхом схрещування винайти міцну генетику для фермерського вирощування індиків. Водночас учасники проєкту хотіли перевірити, як відбуватиметься розведення з залученням індички-годувальниці. Більшість сучасних гібридів індиків погано підходять для екстенсивного вільного вирощування. Індичата дуже чутливі і немає

органічних ферм, які вирощують індиків. Фермери

органічних господарств повинні купувати добових індичат. Бремер описує їхнє вирощування як дуже складний процес. Їй приходилось постійно прокидатись вночі, щоб перевірити молодняк. Тим не менш, рівень втрат був вражаюче високим.

За її досвідом, та генетика, яка є у вільному доступі на ринку, не підходить для невеликих органічних ферм. Для органічних господарств підходять, наприклад, такі «альтернативні породи», як «Hockenhuß», «Auburn», «BZ 708» або «BB Kelly». Ці альтернативні породи відносяться до середнього вагового класу. Після 20 тижнів вони важать від восьми до дванадцяти кілограмів. Хоча вони є легшими, ніж високопродуктивні індики, які досягають 20 кілограмів або більше, вони все залишаються занадто великими для духовки.

Збут цілої тушки як орієнтир

Цей аспект важливий для Крістіне Бремер: тварини повинні продаватися у вигляді цілих туш. Тому що для фермерського підприємства не може бути й мови про розділення туші і продаж частинами. «Фермер не хоче продавати лише грудку і залишатись зі шматками».

Молоді індички з матір'ю породи «Хоккенхулл» були в проєкті дуже активними та здатними літати.

Таким чином, метою Крістіне Бремер є індичка вагою від п'яти до семи кілограмів.

Вибираючи генетику для схрещування, др. Юрген Гюнтершультце консульгував фермерів з проєкта. Він є експертом старовинних порід сільськогосподарських тварин і рекомендує схрещувати дрібних індиків м'ясних порід з індіками породи Ронк'єр та індіками Крільовітцер. Обидві породи вважаються материнськими. Вони все ще демонструють дуже природну поведінку та значно менш чутливо реагують на подразники навколишнього середовища, ніж сучасні породи. «Мета полягає в тому, щоб об'єднати різноманітні властивості давніх, старих порід із властивостями сучасних порід, які дають багато м'яса», — пояснює Гюнтершультце. Сучасні породи для інтенсивної відгодівлі втратили здатність природнього парування. Вони більше не можуть висиджувати яйця і вирощувати індичат, тому що через свої важкі грудні м'язи вони просто розчавлять яйця та приплод, пояснює зоолог.

Перше батьківське стадо складалося з 30 тварин, які жили племінними групами по шість одиниць жіночої і до двох одиниць чоловічої статі. Яйця племінних тварин виводили в інкубаторі. Після вирощування за двома різними системами молодняк був доставлений до птахівників у віці восьми-дев'яти тижнів. Приблизно через 20 тижнів тварин було забито і зібрано дані забою.

Годувальниці завдають ритм

Однак перший сезон розведення в проєкті «Міцна індичка» проходив важко, оскільки індичата захворіли на мікоплазму. Інфекція несподівано зупинила проєкт із схрещування та вплинула на аналіз зібраних даних. Значні відмінності в продуктивності не можна однозначно пояснити генетикою. Батьківських тварин також довелося забити. У другому сезоні розведення Бремер схрестила індичок породи Хоккенхулл з індіками породи Ронк'єр і Крільовітцер. Індички Хоккенхулл були більші за м'ясних індиків з першого сезону. Результат схрещування виявився несподіваним: виведені тварини були дуже активними і здатними до польоту. Щоб вони не перелітали через огорожу, фермер органічного господарства і відгодівник Леннарт Кох вкоротив їм махові пера. Як показали три роки проєкту, пошук правильних партнерів для схрещування старих порід індичок – це дуже трудомістке завдання.

Розведення з залученням годувальниць, навпаки, дало хороші результати і добре зарекомендувало себе. Для цього в проєкті ЕІР Аліка Красні, вчена-аграрій Ганноверського інституту ветеринарної медицини,

порівняла ручне вирощування з вихованням годувальницею. Вона хотіла з'ясувати, чи може прийомне виховання допомогти індікам стати менш чутливими до впливу навколишнього середовища. Половину індичат відправили до індичок порід Крільовітцер і Ронк'єр, щоб порівняти їх з молодняком, вирощеним вручну.

Індички швидко прийняли одноденних індичат і надійно супроводжували їх протягом перших кількох тижнів життя. Красні зауважила, що індичата росли з годувальницею в структурованому та синхронізованому розпорядку дня. Вони в один і той самий час відпочивали, активно добували їжу або пили. Однак у хліві з індичатами, вирощеними вручну, кожне пташеня поведилося по-різному. Аліка Красні вважає, що структурований розпорядок дня позитивно вплине на здоров'я тварин. Фермер Крістіне Бремер також знаходитиметься у більш вигідному положенні, якщо годувальниця вирощуватиме індичат: тоді вона знову зможе спокійно спати вночі.

Буде продовження

Влітку завершується проєкт «Міцна індичка», який фінансувався ЄС і Федеральною землею Нижня Саксонія протягом трьох років. Учасники проєкту хочуть продовжити розведення індиків в асоціації «Міцна індичка». Є ще багато шляхів для подальшої роботи з розведення міцної індички. Зараз Бремер вважає за краще самостійно продовжувати розводити міцних індичат. Вона буде рада, якщо інші зацікавлені сторони підтримають цей проєкт.

←

Цей матеріал перекладено українською мовою проєктом «Німецько-українська співпраця у галузі органічного сільського господарства».
© Всі права захищені
Повне чи часткове відтворення чи передача цієї публікації в будь-якій формі чи будь-якими засобами, в тому числі електронними, механічними, шляхом фотокопіювання чи запису чи у будь-якій іншій спосіб можливе лише за попередньої згоди авторів або видавців.